

Til de Kvinder, der herved er naaet frem til økonomisk Ligeret med Mændene, til dem, der skal bære den store Sejrr over Reaktionen ind i Fremtiden, stiller nu Kvindesagen sit stærke og ubønhørlige Krav — Kravet om at værne det vundne ved at gøre deres Indsats i Arbejdet, saaledes at den ikke alene staar paa Højde med Mændenes, det tvivler ingen her om at den gør, men saaledes, at den staar over det almindelige.

Fremskridtet føder i sig selv Reaktionen — de Kvinder, der nu staar ude i Arbejdet, har Ansvar overfor Fremtiden for, at det vundne bevares for dem, der følger efter os, for, at vi viser, at vort Arbejde rigeligt er Lønningen værd. Den Sejrr, vi vandt, kan give Bagslag, dersom vi ikke som kloge og retsindige Sejrrherrer gennem vort Arbejde fører Beviset for, at Sejren var retfærdig.

Og ogsaa paa de Kvinder, der ikke staar i Erhvervene, men som arbejder i Hjemmene, hviler et Ansvar — Ansvar for, at der ikke med Støtte fra Kvinder kan skabes Modvilje eller Modbevægelse, der kan bringe det i Fare, som nu er naaet og er den dyrt købte Frugt af de mange Aars Kamp og Arbejde — til Gavn for alle Kvinder, til Højnelse af det almene Syn paa, hvad Kvinders Arbejde er værd.

Adgang til Embeder og Stillinger.

Dette Lovforslag stødte, som bekendt, paa en kraftig Modstand paa eet eneste Punkt, nemlig Spørgsmaalet om de kvindelige Præster.

D. K. udtalte i sin Tid sin Glæde over Lovforslagets Fremkomst, og Arbejdet har da ogsaa gaaet ud paa ved Afholdelse af Møder og ved Indlæg i Bladet at forsvare Lovforslaget og gøre vort til dets Gennemførelse. D. K. har haft det Held i sin Fællestyrelse at have et Medlem, der paa en udmærket Maade har støttet Sagen ved Afholdelse af Foredrag i Kredsene ang. de kvindelige Præster, Fru Charlotte Hansen, Form. for Kristne Kvinders Vælgerforening, der har ydet et fortræffeligt Arbejde i denne Sag.

Iøvrigt ligger Sagen jo nu stille. Da det saa ud til, at den skulde strande i Rigsdagens Fællesudvalg, sendte F. S. Andragende til dette om endelig at gøre det mest mulige for at faa det gennemført — fremhævede, hvor betydningsfuld Sagen var for Kvinderne, og den store Skuffelse, Kvinderne vilde lide, hvis den nu strandede.

F. S. har nu bestemt sig til at anmode den nuværende Regering om atter at rejse Sagen.

Paa dette Omraade (Kv. Adgang til Stillinger) er endnu sket en Ting, som jeg vil omtale:

En af de Love, som vedtoges ved Genforeningen, Loven om Ændringen af Skoleforholdene i Sønderjylland, har givet alle sønderjyske Kvinder Adgang til Skolekommissionerne — et gammelt Krav fra D. K. gaar jo ud paa dette, men Nord for Kongeaaen har kun Enker med undervisningspligtige Børn Ret til at sidde i disse Kommissioner.

Vi paaskønner i høj Grad dette Fremskridt. Gaar Loven om Adgang til Embeder igennem, saa er denne Skranke ogsaa falden for os andre.

Kvinders Natarbejde.

Sammen med D. K. N. har vi i Oktbr. 1919 til Regering og Rigsdag indsendt et Andragende om, at Særlovgivning for Kvinder m. H. t. *Forbud mod Natarbejde* ikke maa blive vedtaget her i Danmark. Vi har gjort dette, fordi vi forudsaa, at et Forslag i denne Retning i den nærmeste Fremtid vil blive forelagt Rigsdagen paa Grundlag af de Bestemmelser, der blev truffet paa Arbejderkonferencen i Washington sidste Efteraar, og paa hvilken ogsaa Danmarks Repræsentanter sluttede sig til Kravet om Natarbejds Afskaffelse for Kvinder alene. Vi har ligesom i 1912, da det lykkedes at faa Forslaget forkastet, søgt Samarbejde med kvindelige Arbejderorganisationer, og disse har trods det socialdemokratiske Partis Tilslutning til Kravet lovet os Samarbejde og Støtte. Vi vil til det yderste modsætte os, at Kvinders uhindret Adgang til Arbejde begrænses ved *Særlove* — selv om de fremkommer under det smukke Navn *Særbeskyttelse*.

Aldersrenten.

Det Lovforslag om *Invalid- og Aldersrente*, som blev forelagt i Rigsdagssamlingen 1919/20, indeholdt den Bestemmelse, at den Rente, der skulde gives de gamle eller invalide Kvinder, var ringere end den, der var foreslaaet for Mændene. D. K. rejste en Protest herimod, idet vi indsendte et Andragende til Regering og Rigsdag, hvori vi bl. a. gjorde gældende, at den Pension, Samfundet giver en Kvinde som en Slags Efterløn for samfundsnyttigt og hæderligt Arbejde, ikke bør være lavere end den, der gives en Mand for samme Ydelse.

Spørgsmaalet er senere omtalt og diskuteret i Bladet, særligt paa Grund af de Udtalelser, der fra forskellige mandlige og kvindelige Rigsdagsmænd var fremsat i Anledning af denne Sag.

Skolesagen.

Sidste Fællesmøde beskæftigede sig indgaaende med Skolesagen, der ogsaa har været drøftet paa Distriktsmøder og i forskellige Kredse. I Aarets Løb har vi udsendt Udvalgets Betænkning til Afstemning og Drøftelse i Kredsene; og F. S. har derefter til den store Skolekommission indsendt et langt og indgaaende andragende om

at *Haandarbejde* og *Gymnastik* gøres til obligatorisk Skolefag for baade Dreng og Piger,

at *Praktisk Skolekøkkenarbejde* og *Sløjd* indføres saavidt muligt baade for Dreng og Piger,

at Undervisning i Bøgers Brug indføres, at kommunale Børnehaver oprettes og at Fritidsværksted oprettes.

Samtidig er det betonet, at disse nye Fags Indlemmelse i Skoleordningen ikke maa resultere i, at Pigerne lærer mindre af de almindelige Skolefag end Drengene.

Husgerning.

Det Udvalg, som har været nedsat i D. K. ang. Husholdningssagen, afgav sin Betænkning i Septbr. 1919.

Udvalgets Forslag gik bl. a. ud paa, at D. K. samtidigt med at fortsætte Arbejdet med sine Husholdningskursus skulde søge at faa dygtige Husmødre til som *Læremødre* at antage unge Piger som *Elever*, uddanne dem i al huslig Gerning i 1 à 2 Aar mod Løn og saaledes, at Læretiden afsluttedes med et *Lærebrev*.

Et Spørgeskema er udarbejdet, og en Del Husmødre har meldt sig som *Læremødre*, men som man paa Forhaand kan tænke sig, som Elever har der endnu ingen meldt sig. Spørgsmaalet er jo i disse Tider særligt brændende og vanskeligt, og de forskellige Udveje søges fra de forskellige Sider gennemført. Sagen skal jo diskuteres her paa Fællesmødet som et særligt Punkt paa Dagsordenen; jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa den her, men blot tilføje, at F. S. har søgt Staten om Forhøjelse af det Tilskud, der gives til *ubemidlede Elever* paa Husholdningsskoler.

Forsørgerhjælpen.

Et stort og indviklet Spørgsmaal har vi gjort til Genstand for Diskussion i Kredsene og i vort Medlemsblad, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt *Staten* burde komme *Familieforsørgerne* økonomisk til Hjælp. Det er mit foreløbige Indtryk, at denne Sag ikke vil kunne samle D. K.s Medlemmer i Enighed, men derom vil Diskussionen i Morgen om dette særlige Punkt paa Dagsordenen jo give